

PARAULES DE VIDA

El fruit de l'Esperit (III)

Després de l'amor i l'alegria, sant Pau enumera una sèrie d'actituds que són com el seu reflex en la relació amb els altres i amb un mateix: «pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (Ga 5,22-23). En la vivència d'aquestes actituds es pot discernir la vida d'aquells que són «guiats per l'Esperit» (Ga 5,18), que es contraposa a la dels qui realitzen «les obres de la carn». Qui actua segons la carn i és esclau dels seus desitjos perverteix la relació amb Déu, entregant-se a la «idolatria i a la bruixeria»; està subjecte a les passions que el condueixen a la «fornicació, la impuresa, llibertinatge, borratxeres, orgies i coses per l'estil»; i trenca amb els altres perquè el seu egoisme acaba provocant «enemistats, discòrdies, enveges, còlera, ambicions, divisions, sectarismes, rivalitats» (Cf. Ga 5,19-21).

La vida segons l'Esperit, en canvi, es caracteritza per la pau a la qual són cridats els cristians i que consisteix, en primer lloc, en una pau amb Déu (Rm 5,1), que porta a promoure la concòrdia entre els membres de l'Església enfortint la unitat i la comunió. Els qui són conduïts per l'Esperit la busquen i la persegueixen, per la qual cosa estan cridats a la benaurança promesa als qui treballen per ella: «seran anomenats fills de Déu» (Mt 5,9).

La pau es manifesta en la «paciència», que és un fruit de l'Esperit que assembla el cor de qui el posseïx al de Déu. «La paciència de Déu és la nostra salvació» (2Pe 3,11), el porta a no tindre en compte les transgressions dels homes, a no cansar-se de perdonar i d'oferir-nos la seua gràcia. La paciència en les relacions entre les persones és una pro-

pietat essencial de l'amor i porta a la mútua acceptació, al perdó, i fins i tot a prescindir de les justes exigències. És, per això, inseparable de l'afabilitat i la bondat, que són els fruits de l'Esperit que la segueixen (Ga 5,22), que expressen una disposició positiva cap als altres que porta a veure en ells el positiu i es resisteix a jutjar-los amb severitat.

L'Esperit mou a la fidelitat. Déu s'ha revelat sempre fidel a les seues paraules i al seu desig de salvació com Algú que compleix sempre les promeses. I perquè és fidel, ens podem fiar d'Ell. La fidelitat és permanència en l'amor i en la veritat, encara que això pugui ser contrari als propis interessos. Qui és fidel inspira confiança. L'Esperit conforma també al creient amb Crist, que és mans i humil de cor, i l'empeny a actuar amb senzillesa

i suavitat, a una conducta afable i pacífica amb el pròxim.

La relació amb un mateix de qui es deixa guiar per l'Esperit es caracteritza pel domini de si en totes les dimensions de la vida. Aquest autodomini és la manifestació de l'autèntica llibertat cristiana, perquè qui l'exercita no està sotmès ni als desitjos materials i corporals, ni a la temptació espiritual de l'autoglorificació i de l'orgull de qui se sent superior als altres.

Tots els fruits de l'Esperit enumerats per sant Pau expressen actituds positives que condueixen al bé i són els trets característics d'una autèntica existència cristiana, que mai s'ha de caracteritzar per la negativitat.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Veniu... I reposeu una mica»

Fer vacances s'ha convertit, als nostres dies, en un dret i gairebé una necessitat. El ritme de vida que avui porta la nostra societat fa gairebé imprescindible gaudir d'uns dies de descans, desconnectar de l'activisme desmesurat. Quan hi hagut un sobreesforç en el treball caldrà recuperar energies. Moltes vegades, per a aquest descans cerquem la novetat d'altres llocs i ambients que no són els nostres habituals.

Al mateix temps, en parlar de vacances, no podem quedar-nos solament en la dimensió del descans, cal valorar l'oportunitat d'enriquiment que compor-

ten per a les persones les diverses activitats que hi podem fer.

En el cor de l'estiu, l'evangeli d'avui recull la invitació de Jesús als seus deixebles, per anar-se'n de vacances. «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica. Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar.»

Els deixebles tornaven d'una missió especial a la que els havia enviat Jesús. Venien cansats però contents. Volien explicar a Jesús tot el que havien fet i ensenyat. Però la gent que va i ve no els deixa tranquils. I Jesús cerca una estratègia: marxar tots sols en la

barca, cap a un indret més tranquil. Hi van tots junts, com una família; no cadascú pel seu compte.

Però els projectes li van fallar a Jesús. Diu l'evangeli que «algú els veié... molts ho van saber... una multitud els espera...». Remarco el sentit progressiu de la frase: algú que ho veu en parla; quan se'n parla molts ho saben; quan molts ho saben, tots hi van.

Es planteja el dilema: què val, el projecte inicial del descans o la novetat d'aquella multitud que els espera? La resposta és clara: amb una compassió que no es queda en sentimentalismes inoperants es posà a instruir-los llargament.

És una lliçó per a tots: les vacances són un temps per enfortir el cos i l'esperit. El dret legítim al propi descans no és excusa per oblidar les nostres obligacions: d'ajudar el qui ho necessita; de fomentar els valors de convivència i vida familiar; d'enriquir el nostre esperit amb una bona lectura o amb l'admiració de la naturalesa; de respectar el nostre cos i el dels altres; de viure i celebrar la nostra fe. Així, en el retorn manifestarem no la pena d'un do exhaurit sinó la joia d'un temps aprofitat. Bones vacances per a tots.

Mn. Ramon Sàries

PALABRAS DE VIDA

El fruto del Espíritu (III)

Después del amor y la alegría, san Pablo enumera una serie de actitudes que son como su reflejo en la relación con los otros y con uno mismo: «paz, paciencia, afabilidad, bondad, lealtad, modestia y dominio de sí» (Gál 5,22-23). En la vivencia de estas actitudes se puede discernir la vida de aquellos que son «conducidos por el Espíritu» (Gál 5,18), que se contraponen a la de quienes realizan «las obras de la carne». Quien actúa según la carne y es esclavo de sus deseos pervierte su relación con Dios, entregándose a la «idolatría y a la hechicería»; está sujeto a las pasiones que lo conducen a la «fornicación, la impureza, las borracheras, orgías y cosas por el estilo»; y rompe con los otros porque su egoísmo acaba provocando «enemistades, discordia, envidia, cólera, ambiciones, divisiones, disensiones, rivalidades» (Cf. Gál 5,19-21).

La vida según el Espíritu, en cambio, se caracteriza por la paz a la que son llamados los cristianos y que consiste, en primer lugar, en una paz con Dios (Rm 5,1), que lleva a promover la concordia entre los miembros de la Iglesia fortaleciendo la unidad y la comunión. Quienes son conducidos por el Espíritu la buscan y la persiguen, por lo que están llamados a la bienaventuranza prometida a quienes trabajan por ella: «serán llamados hijos de Dios» (Mt 5,9).

La paz se manifiesta en la «paciencia», que es un fruto del Espíritu que asemeja el corazón de quien lo posee al de Dios. «La paciencia de Dios es nuestra salvación» (2Pe 3,11), le lleva a no tomar en cuenta las transgresiones de los hombres, a no cansarse de perdonar y de ofrecernos su gracia. La paciencia en las relaciones entre las personas es una propiedad esencial del amor y lleva a la mutua aceptación, al perdón, e incluso a prescindir de las justas exigencias. Es, por ello, inseparable de la afabilidad y la bondad, que son los frutos del Espíritu que la siguen (Gál 5,22), que expresan una disposición positiva hacia los otros que lleva a ver en ellos lo positivo y se resiste a juzgarlos con severidad.

El Espíritu mueve a la fidelidad. Dios se ha revelado siempre fiel a sus palabras y a su designio de salvación como Alguien que cumple siempre sus promesas. Y porque es fiel, nos podemos fiar de Él. La fidelidad es permanencia en el amor y en la verdad, aunque esto pueda ser contrario a los propios intereses. Quien es fiel inspira confianza. El Espíritu conforma también al creyente con Cristo, que es manso y humilde de corazón, y le empuja a actuar con sencillez y suavidad, a una conducta apacible y pacífica con el prójimo.

La relación consigo mismo de quien se deja guiar por el Espíritu se caracteriza por el dominio de sí en todas las dimensiones de la vida. Este autodominio es la manifestación de la auténtica libertad cristiana, porque quien lo ejercita no está sometido ni a los deseos materiales y corporales, ni a la tentación espiritual de la autoglorificación y del orgullo de quien se siente superior a los demás.

Todos los frutos del Espíritu enumerados por san Pablo expresan actitudes positivas que conducen al bien y son los rasgos característicos de una auténtica existencia cristiana, que nunca se debe caracterizar por la negatividad.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Reunió del Consell de Presbiteri

El dia 9 de juny ha tingut lloc la reunió ordinària del Consell de Presbiteri, presidida pel Sr. Bisbe.

El primer punt tractat feia referència als «Efectes i reptes de la pandèmia en la vida eclesial»: s'insistí en el repte de recuperar la normalitat eucarística així com la formació presencial, tot i valorar positivament la creativitat en l'ús de les noves tecnologies per a suplir dignament l'esforç per la transmissió de la fe. També es destacà la fermesa del servei de Càritas. El Sr. Bisbe recordà la convocatòria del papa Francesc d'un «Procés Sinodal» per a tota l'Església a celebrar d'octubre a abril: anuncià la constitució d'una Comissió diocesana per preparar-ho i suggerí la conveniència d'una jornada de totes les delegacions coincidint amb l'Obertura diocesana del Procés Sinodal a l'Església universal.

En el segon punt de l'Ordre del Dia es valorà molt positivament

la Carta Pastoral del Sr. Bisbe, *Preparam bé el camí del Senyor*, marcant els mínims del treball catequètic pels qui es preparaven a rebre la Primera Comunió. Una pauta que s'ha seguit amb fidelitat ajudant molt la comunió diocesana. Es comentà la conveniència de cartes pastorals semblants.

El tercer punt, sobre la Carta apostòlica *Antiquum Ministerium* instituint ministeris eclesials com el de Catequista.

Finalment, la majoria dels consellers vam compartir taula.

José-Luis Arín Roig
Vicari general

Tríduum del Sagrat Cor de Jesús a Riba-roja d'Ebre

Juny és el mes dedicat a fer pregària al Sagrat Cor de Jesús.

A Riba-roja d'Ebre es fa un tríduum, aquest any els dies 9, 10 i 11, festa del Sagrat Cor: celebració de l'Eucaristia i exposició.

El divendres al matí celebràvem la Missa, seguidament l'exposició del Santíssim, els torns de vetlla que va ser concorreguda per les sòcies. I, a la tarda, ens retrobarem per fer el mes del Sagrat Cor, benedicció i reserva del Santíssim.

«Sagrat Cor de Jesús en vós confio.»

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Riba-roja d'Ebre

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

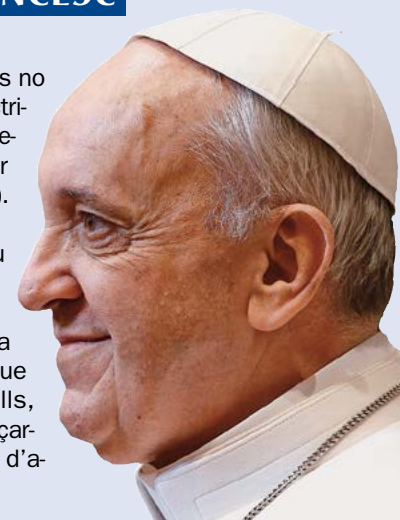

@Pontifex: «En aquest món, que ha desenvolupat les tecnologies més sofisticades, hi ha encara per desgràcia tants nens en condicions inhumanes, explotats, maltractats, esclavitzats, pròfugs. De tot això ens avergonyim avui davant de Déu» (16 d'abril).

@Pontifex: «Només l'amor de Jesús transforma la vida, sana les ferides més profundes i ens allibera dels cercles viciosos de la insatisfacció, de la ira i de la lamentació» (17 d'abril).

@Pontifex: «Ser cristians no és abans de res una doctrina o un ideal moral, és la relació viva amb el Senyor Ressuscitat» (18 d'abril).

@Pontifex: «Per a Déu, tu ets aquesta petita moneda que el Senyor no es resigna a perdre i cerca sense parar: vol dir-te que ets preciós als seus ulls, únic. Ningú pot reemplaçar-te en el cor de Déu» (20 d'abril).

6a Càpsula formativa per a acompanyants de joves

El dia 9 de juny, de la mà de Mn. Joan Àguila, va tenir lloc la 6a i última càpsula de formació per a acompanyants de joves, que ha organitzat la Delegació diocesana de Pastoral de Joves. «La música actual: recurs per a la catequesi amb joves», per a mi va ser una grata sorpresa que l'enfocament fos molt més ampli i integral del que es podia endevinar pel títol.

Mn. Joan no ens va vindre a parlar de com fer «cançons de missa» per amenitzar celebracions litúrgiques amb l'objectiu que els joves omplin bancs de l'església el diumenge (que sempre fa bonic). La cosa anava molt més enllà! Com a estudiós apassionat del paper que juga la música (de qualsevol tipus!) en la vida de les persones, ens va fer adonar que crea sentiment d'identitat pròpia, genera sentit de pertinença, construeix vincles, apel·la a les emocions més profundes i sinceres, toca el cor, arrela conviccions, ajuda a transcendir...

La música actual:
recurs per a la
catequesi
amb joves.

Amb Mn. Joan Àguila

- Rector de Valls, arxiprest de l'Alt Camp
- Vicari episcopal de pastoral de l'Arquebisbat de Tarragona
- Secretari del Secretariat Interdiocesà de Catalunya i Balears
- Llicenciat en catequètica i pastoral juvenil per la salesiana de Roma

Per tant, sembla clar que tenim a l'abast una eina poderosíssima per fer

arribar la Bona Notícia a tothom, però molt especialment als joves, que en

esta etapa de la vida busquen incansablement esta identitat, esta pertinença, esta autenticitat. **Us imagi-neu que, a través dels auriculars que porten sempre enxufats, experimentessin la certesa que hi ha Algú que els estima incondicionalment des de tota l'eternitat?**

Certament no és senzill. Ni immediat. I un dels principals esculls és que a l'Església de les nostres latituds, de vegades estem (mal)acostumats a tirar d'il·lusió, de ganes, de voluntat, de bona fe, de temps lliure, de província... Però arribar a l'audiència que pretenem requereix d'una aproximació professionalitzada. Quan estudiava em van explicar que per a saber quines són les prioritats reals d'una organització no has de mirar el seu pla estratègic sinó les partides del seu pressupost. Ens ho creiem, de veritat, que els joves són una prioritat dins l'Església? Llavors, atrevim-nos!

Núria Quince

Confirmacions al Masroig i Tivissa

Confirmacions al Masroig

Confirmacions a Tivissa

El passat dia 13 de juny, tres joves de la comunitat parroquial del Masroig i sis de Tivissa van rebre el sagrament de la Confirmació de mans del nostre Sr. Bisbe.

Demanem que l'efusió de l'Esperit Sant en les seves vides els faci créixer en la gràcia baptismal, en la filiació divina, estiguin més units a Crist i a la seva Església, que els infongui dels seus dons i

siguin valents testimonis de Jesús en el nostre món.

Moltes felicitats!

Mn. Rubén

AGENDA

Dissabte 24, Miravet, a les 18 h, confirmacions.

* Aquest acte pot canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-6 / Mt 12,38-42]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dimarts [Ex 14,21-15,1 / Sl: Ex 15,8-17 / Mt 12,46-50]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Llorenç de

Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i dr. de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxades, vg.

22. □ Dijous [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Divendres [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Conegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. **Urgell:** ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Diumenge vinent (lit. hores: tot propi de la solemnitat) [Fets 4,33; 5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

Diurne XVI de durant l'any (B)

COMENTARI

«Es posà a instruir-los llargament»

Una de les imatges més conegudes de Jesús és de pastor, de bon pastor. L'evangeli ens presenta Jesús amb els apòstols: aquests acaben de venir de fer la seva experiència de predicació. Jesús els vol portar a un lloc tranquil: *Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*. Vol compartir l'experiència dels seus deixebles; busca un lloc de repòs; vol fer una mica de vacances amb ells: *veniu tots sols*, ha dit. Però què passa? Doncs que la gent té ganes d'escoltar la paraula de Déu. I Jesús ho veu: *Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor*. Què farà Jesús? El seu cor compassiu el porta a ensenyar a aquestes ovelles sense pastor. Els seus plans amb els apòstols? Queden en segon lloc: primer són aquelles ovelles. I Jesús els ensenya, però no de qualsevol manera, no ràpidament per sortir del pas, no són unes paraules perquè quedin tots tranquils, no: *es posà a instruir-los llargament*, sense presses: Anteposa el bé d'aquella multitud als propis interessos i als propis plans. Fa realitat les paraules de Jeremies: *Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les ni en mancarà cap*. Jesús fa tot el contrari dels pastors denunciats per Jeremies: *Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat*. En canvi el Senyor alimenta les seves ovelles amb la seva paraula.

Jesús com a bon pastor vol un ramat ben unit, amb bona harmonia: *Ell de dos pobles n'ha fet un de sol; ha posat la pau entre tots els dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell*. Això no és fàcil, però ja veiem com Jesús busca primer que tot el bé de les ovelles, fins i tot al preu de la pròpia vida: *Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat*. Per això, diu sant Pau, *ha vingut a portar la bona nova de la pau*. I no es cansa mai de predicar, de portar la bona nova d'una humanitat renovada. Aquesta és també la nostra tasca: treballar per una humanitat unida, sense enemistats, en pau, en bona harmonia de tots els homes i dones.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.» Venen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: «El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs. / Per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedir os cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—. Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Senhor-nuestra-justicia.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.